

A Győri Ítéltábla pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az Országos Bírósági Hivatal által képviselt I.r. és a II.r. alperesek ellen bíróság elleni kártérítési per iránt a Tatabányai Törvényszék előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2016.évi október hó 3.napján 13.P.20.185/2016/8.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 9.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperes 100 % arányban pervesztes lett.

Köteles a felperes az illetékes adóhatóság felhívásában írt időben és módon megfizetni az államnak 800.000 (nyolcszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 10.000.000 forint bírósági jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított keresetet az I-II.r. alperesek ellen. Keresetének jogalapját arra alapította, hogy a perbeli ügyben az idézés kibocsátása nélküli elutasítás hátrányos megkülönböztetést, kirekesztést jelent, mert az alperesek visszaéltek fogytékosságával.

Ezen túlmenően hivatkozott a Pp.2.§-ában foglaltakra is.

Az alperesek a felperes keresetének az elutasítását kérték, arra hivatkozással, hogy jogszerűen jártak el, a felperesnek kárt nem okoztak.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 600.000 forint illetéket.

Ítéletének tényállása szerint kijelölés folytán az I.r. alperes járt el a 15.P.../2014. számú perben a jelen per felperesének, mint felperesnek a ...i Törvényszék I.r. alperes, a ...i Ítéltábla II.r. alperes és a ...III.r. alperes elleni kártérítési perében.

Az I.r. alperes a P.../2014/3.számú végzésével hiánypótlást rendelt el, melyben részletezte a felperes keresetlevelének hiányait. Egyben tájékoztatta a felperest a személyes költségmentesség engedélyezésének feltételeiről.

Figyelmeztette arra, ha a kézbesítéstől számított 15 napos határidőn belül a megjelölt hiányokat nem pótolja, úgy a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja.

Tájékoztatást kapott a felperes a pártfogó ügyvédi képviselőlet biztosítása tekintetében is.

A jelen per felperese a hiánypótlást elrendelő végzésnek a megadott határidőn belül nem tett eleget, kizárólag egyéb tartalmú beadványt nyújtott be.

Ezt követően az I.r. alperes a 15.P..../2014/5.számú végzésével a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította és kötelezte, hogy az államnak adóhatósági felhívásra fizessen meg 36.000 forint illetéket. A felperes tájékoztatást kapott a fellebbezési jogosultságról is. Az I.r. alperes ezen határozatát részletesen megindokolta.

A felperes fellebbezése folytán másodfokon a II.r. alperes járt el, és a Pkf.III..../2014/2.számú végzésével az elsőfokú bíróság (az I.r. alperes) végzését helybenhagyta. A II.r. alperes határozatának indokolása többek között tartalmazta, hogy a felperes hiánypótlási kötelezettségének nem tett eleget, a keresetlevél hiányosságai folytán pedig érdemi elbírálására alkalmatlan, ezért nem tévedett az I.r. alperes, amikor azt a Pp.130.§./1/ bekezdés j/pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása szerint a jelen perben a jogerős bírósági határozat meghozatalára 2015.február 19.napján került sor, ezért a perbeli jogvita elbírálására a 2013.évi V.tv.(Ptk.) rendelkezései az irányadók.

Meghivatkozta a Ptk.6:549.§./1/ bekezdését, a 6:518.§., 6:569.§-át, illetve a Pp.2.§./2/ és /3/ bekezdését.

A felperes az alperesek jogellenes magatartását úgy határozta meg, hogy ügyében nem helytállóan hoztak határozatot, amikor a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasították. Sérelmezte, hogy indokolatlanul nem folytatták le érdemben a peres eljárást és nem került sor az alperesek marasztalására.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesek jogellenes magatartást nem tanúsítottak, sőt még kisebb súlyú jogalkalmazási hibát sem követtek el. Ezért a kártérítés további feltételeinek vizsgálatát mellőzte.

Kiemelte, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti eljárás nem egy újabb jogorvoslati lehetőség. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy alaptalan az a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény, amely jogerős határozat tartalmát jelöli meg a kereseti kérelem alapjaként. A jogerős ítélet anyagi jogereje (Pp.229.§./1/ bekezdés) azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, s azt a felek többé vitássá nem tehetik. A Bszi.7.§-a szerint e jogalkalmazó tevékenység keretében a bíróság által hozott döntés mindenkire kötelező, beleértve az ügyben érintett személyeket és az állam szerveit is.

Álláspontja szerint egy közhatalmat gyakorló szerv, vagy bíróság jogszabályok tartalmát mérlegelő jogalkalmazó tevékenysége további tényállási elemek hiányában önmagában eredménnyel nem szolgálhat a kártérítés iránti kereset jogalapjául. Így nem volt jogi lehetőség a tényállási részben írt orvosszakértő kirendelésére, mert annak feltételei nem álltak fenn.

A felperes tájékoztatása a jogi segítségnyújtás lehetőségeiről, a pártfogó ügyvéd igénybevételének módjáról megtörtént. Annak vizsgálata, hogy ezzel a lehetőséggel a felperes miért nem élt, vagy tudott-e élni, nem a bíróság feladata.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a keresettel érintett peres eljárás tisztességesen és ésszerű időn belül zajlott le. A felperes nem jelölt meg olyan eljárási mozzanatot, ami nem határidőben vagy

legalábbis nem ésszerű időn belül történt volna, továbbá nem hivatkozott indokolatlan eljárási cselekményre sem. Így az alperesek nem sértették a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát sem.

Az emberi jogok és alapvető szabadság jogok sérelmére alapozott kereseti kérelem azért alaptalan, mert az ilyen eljárás nem a rendes bírósági szervezeten belül kezdeményezhető, hanem nemzetközi fórum előtt helyezhető folyamatba. Ezért ezzel az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság nem ítélte alaposnak a per tárgyalásának felfüggesztését, és nem kezdeményezte az Európai Unió Bíróságánál előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatását sem. Az ezzel kapcsolatos kérelmet alaptalannak ítélte és azt elutasította, mert megítélése szerint a perben nem merült fel olyan kérdés, mely alapján szükséges lett volna kezdeményezni az előzetes döntéshozatali eljárást.

A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos volt, ezért a feljegyzett 600.000 forint eljárási illeték megfizetésére a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM.rendelet 13.§./2/ bekezdése alapján a peresztes felperest kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének történő teljes helyt adást.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú ítélet tényállása hiányos és félrevezető. Kiemelte, hogy az Alaptörvény 28.cikke értelmében az alapvető jogokat még a bíróság sem korlátozhatja, főleg nem fogyatékos ügyfél esetén.

Nem értett egyet az elsőfokú ítélet 6.oldal 1.bekezdésében rögzített indokolás tartalmával. Kiemelte, azért nem tudott a kormányhivatal előtt eljárni, mert „időközben súlyosan megkínózták a barbárok”, de ez a tény a bíróságot nem érdekelte.

Hivatkozott arra is, hogy „a barbárok súlyosan megkínózták, az életmentő gyógyszereiket, ennivalójukat hajtották végre bírósági eljárás illeték címén ennek következményeként felesége súlyos balesetet szenvedett, gyógyszereit neki is végrehajtották és kísérletet tettek bírósági eljárási illeték legyilkolásukra, emberölésre”.

Sajnos mindkettőjük egészségi állapota súlyosan megromlott, orvosi gyógykezelésre szorulnak.

Ezért kérte igazságügyi orvosszakértői vizsgálat elrendelését, amelyet a törvényszék megtagadott. Így nem tudta azt igazolni, hogy a felperes nem képes eljárni a bíróság és a kormányhivatal előtt. Ilyen esetben pedig nem jogszerű az idézés kibocsátása nélküli elutasítás.

A Tatabányai Törvényszék sem vette figyelembe, hogy a felperes nem tud a kormányhivatal előtt eljárni. Álláspontja szerint ha a felperes közli akadályoztatását, ezért nem ítélik emberkínzásra, halálra.

Kiemelte, hogy a fenti jogsértések miatt panaszt, illetve parlamenti petíciót nyújt be a Magyarországon folyó emberiesség elleni barbárság miatt.

Az I-II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp.256/A.§./1/ bekezdés f./pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás adatait a Pp.206.§.-ában foglalt elveknek megfelelően, okszerűen értékelve megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont érdemi döntése is helytálló. Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indoklásában kifejtett jogi álláspontját, azt megismételni nem kívánja. A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek jogellenes magatartást nem tanúsítottak, sőt még kisebb súlyú jogalkalmazási hibát sem követtek el. Azon bírói gyakorlatot is helyesen rögzítette, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti per nem jogorvoslati eljárás, önmagában a határozatok tartalmának sérelmezése nem teremti meg a kereset jogalapját. A Bszi.7.§-a értelmében pedig a bíróság jogerős határozata mindenkire kötelező. Ezért jelen eljárásban nem képezheti vizsgálat tárgyát az, hogy az I és II.r. alperesek jogszerűen utasították el a felperes hiányos keresetlevelét.

Ugyanakkor a felperes a jogi segítségnyújtás lehetőségeiről, a pártfogó ügyvéd igénybevétele módjáról megfelelően tájékoztatást kapott. Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, annak vizsgálata, hogy ezzel a lehetőséggel a felperes miért nem élt, nem a bíróságok feladata. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte az orvosszakértő kirendelését, mivel a Pp.177.§./1/ bekezdésében meghatározott törvényi feltételek hiányoznak.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy nem állapítható meg a Pp.2.§-ának sérelme sem. A jelen eljárásban alkalmazandó módosított Pp.2.§./1/ bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1.§-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

A /3/ bekezdés értelmében az /1/ bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél - az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással - sérelemdíjra tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem a jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. A sérelemdíj, illetve a kártérítés megítélését nem zárja ki ha a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsértés közvetlenül nem felróható.

A tisztességes eljáráshoz való jog, mint a bírósági eljárás alkotmányos garanciája alapvetően a bíróság eljárását meghatározó törvényi rendelkezések, az ott felsorolt alapelvek és az esélyegyenlőség érvényesülése szempontjából vizsgálendő, célja az, hogy az ügyfél az „ügyfél jogában” ne szenvedjen hátrányt.

Az ítéletábra álláspontja szerint a Pp.2.§./3/ bekezdésében írt kárfelelősség akkor állapítható meg, ha a 2.§./1/ bekezdésében írt alapelvek miatt szenvedtek sérelmet, hogy a bíróság akár mulasztással közvetlenül, akár valamely számára kötelező szabály megsértésével megsértette a tisztességes eljárást biztosító eljárási alapelveken nyugvó szabályokat.

Az elsőfokú bíróság az általa részletesen hivatkozott indokok alapján helyesen jutott arra az álláspontra, hogy az alperesek részéről semmilyen jogsértés nem állapítható meg. Ezért a felperes keresetének a jogalapja hiányzik.

Az ítéletábra teljes egészében egyetértett az elsőfokú bíróságnak az előzetes döntéshozatali eljárásra vonatkozó, felperesi kérelem elutasításának indokaival.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési érték 10.000.000 forint volt, ez alapján a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték összege az Itv.46.§./1/ bekezdése értelmében 800.000 forint. A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos, a felperes költségkedvezményben nem részesült, ezért a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ bekezdés és 15.§./1/ bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a felperes köteles megfizetni.

Az alpereseknek a másodfokú eljárásban költségük nem merült fel, ezért e tárgyban az ítélet tábla nem rendelkezett.

A pártfogó ügyvédi díj viselésére vonatkozó rendelkezés a Pp.87.§./2/ bekezdésén alapul.

Győr, 2017. február 20.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó